

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΟΡΟΣΗΜΟ

Λατινικά Προσανατολισμού

(Παλαιό σύστημα)

30-5-2016

ΘΕΜΑ Α

A1. Μην σε απασχολήσει πόσης αξίας είναι ο άνθρωπος. Γιατί είναι μικρής αξίας όποιος είναι τόσο τιποτένιος (τόσο μηδαμινής αξίας). Αλλά εξαιτίας της ελεεινής πράξης και του θράσους του δούλου, ο Αίσωπος οργίστηκε τόσο πολύ, ώστε τίποτε να μη μπορεί να είναι πιο ευχάριστο σ' αυτόν παρά η επανάκτηση του δραπέτη. Αν φαινόταν σ' αυτόν (ότι ήταν) κάπως σκληρό κάτι, που έπρεπε να διαταχθεί στους στρατιώτες, διακήρυξε ότι αυτός είχε καθοδηγηθεί από το ελάφι. Αυτό το ελάφι κάποια μέρα έφυγε και πίστευαν ότι είχε χαθεί. Όταν κάποιος ανάγγειλε στο Σερτώριο ότι το ελάφι βρέθηκε, ο Σερτώριος διέταξε αυτόν να σιωπήσει. Επιπλέον (του) έδωσε οδηγίες να το αφήσει ελεύθερο την επόμενη μέρα ξαφνικά σ' αυτόν τον τόπο, στον οποίο θα βρισκόταν ο ίδιος με τους φίλους (του). Την επόμενη από αυτή την ημέρα ο Σερτώριος, αφού δέχτηκε τους φίλους (αφού έγιναν δεκτοί οι φίλοι) στο υπνοδωμάτιο του, είπε σ' αυτούς ότι του φάνηκε στον ύπνο ότι ξαναγύρισε σ' αυτόν το ελάφι που είχε χαθεί. Όταν το ελάφι, αφού αφέθηκε ελεύθερο από το δούλο, εισέβαλε στο υπνοδωμάτιο του Σερτωρίου, γεννήθηκε μεγάλος θαυμασμός.

B1. scelerum
nulla re
grate
durissime
militi
cuidam diei
aliquibus
posteriore
quae
somne
vestri/vestrum
admirationem
maiora

B2. non vultis
sunto
adfice
potuissemus
visum iri
monebunt
fugitura fuerit
pereundo

credidisse
 invenient
 praecipientium
 emiserint
 dicendus
 introrumpamus
 oritura

ΘΕΜΑ

- Γ1. α.** **ut nihil ei gratius possit esse quam recuperation fugitivi:** επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με το σύνδεσμο *ut* (*nihil*) (αρνητική), στην κύρια υπάρχει το *tanto*. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί στη λατινική το αποτέλεσμα θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση, χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (από το *est adfectus*: παρακείμενος με σημασία ενεστώτα). Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία των χρόνων γιατί το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το *adfectus est*.
- β.** **servi:** γενική υποκειμενική στο *scelus* και *audaciam*, ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός
gratius: κατηγορούμενο στο *nihil* μέσω του *esse*
fugitivi: γενική ως συμπλήρωμα (ή γενική αντικειμενική) στο *recuperatio*, ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός.
suum: ομοιόπτωτο επιθετικός προσδιορισμός στο *cubiculum*
rererti: ειδικό απαρέμφατο, υποκείμενο στην απρόσωπη έκφραση *visum esse* (ετεροπροσωπία)
a servo: εμπρόθετος του ποιητικού αιτίου, ως επιρρηματικός προσδιορισμός στη *mtx. emissa*
- γ.** Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου *perisse* είναι το *cerva*, το οποίο τίθεται σε πτώση, ονομαστική κατ' εξαίρεση λόγω εξάρτησης από το παθητικό προσωπικό δοξαστικό ρήμα *credita est* (άρση λατινισμού του ειδικού απαρεμφάτου)
- δ.** *ut (ab eo) ea postero die repente in eum locum emitteretur*
- Γ2 α.** *quod (Sertorius) militibus imperare deberet*
- β.** *Eam cras repente in eum locum emitte, in quo ego cum amicis futurus sum (ή ero)*
- γ.** *Cum Sertorius amicos admisisset*
- δ.** α) *si quid durius ei visum esset a cerva sese monitum esse praedica-visset*
 β) *si quid durius ei videatur, a cerva sese monitum esse praedicet*